

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. Š. 2016-04-22 SKUNDO**

2016 m. birželio 28 d. Nr. S-141 (7-85/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos narės, pavadojančios komisijos pirmininkę komisijos narių	Linos Vosylienės Martyno Endrijaičio Rasos Stravinskaitės Andriaus Veniaus – pranešėjas
sekretoriaujant dalyvaujant šalims	Jūratei Dalmantaitei Muitinės departamento atstovui Dariui Binkiui

2016 m. birželio 14 d. posėdyje išnagrinėjusi E. Š. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Muitinės departamento prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016-03-31 sprendimo Nr. 1A-143, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Kauno teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM) 2016 m. vasario 4 d. sprendimą Nr. 6KM18007, kuriuo Pareiškėjas pripažintas skolininku muitinei ir jam įregistruota mokestinė prievolė muitinei: 2496 Eur maitas, 5764 Eur importo PVM, 1474 Eur PVM delspinigiai ir 10 proc. dydžio 826 Eur bauda.

Byloje nustatyta, jog Kauno TM, atlikusi transporto priemonių, 2013 m. įregistruotų VĮ „Regitra“, kurių ankstesnė registracijos vieta – Šveicarijos Konfederacija, patikrinimą, nustatė, kad automobiliai „BMW 330 XD Touring“ (kėbulo Nr. WBAEX71090JX53078), „Seat Alhambra“ (kėbulo Nr. VSSZZZ7MZ7V508692), „VW Passat Variant“ (kėbulo Nr. WVVZZZ3CZ6E181520), „BMW 530D Touring“ (kėbulo Nr. WBADP81010GW41379) ir „Subaru Legacy“ (kėbulo Nr. JF1BPDLY38G106938) (Kauno TM sprendimo 1 lentelė) nebuvo deklaruoti Lietuvos muitinėje.

Patikrinimo metu nustatyta, kad iš Šveicarijos į Bendrijos muitų teritoriją įvežti aukščiau nurodyti automobiliai buvo įregistruoti ar parduoti Lietuvoje Pareiškėjo vardu. Registruojant minėtas transporto priemones, VĮ „Regitra“ buvo pateikti registravimo trečiojoje šalyje liudijimai ir pirkimo dokumentai, kuriuose nurodytas pardavėjas, pirkėjas, automobilio kaina (žr. Kauno TM sprendimo 1 lentelę).

Sprendime nurodyta, jog, ikiteisminio tyrimo metu nustatytais duomenimis, pirmiau išvardintus automobilius Pareiškėjas 2013 m. pardavė Lietuvos Respublikos pirkėjams, suklastodamas automobilio pardavimo dokumentus (*Kaufvertrag*), kuriuose buvo įrašyta, kad automobilis perkamas iš Šveicarijoje gyvenančių asmenų ar veikiančių įmonių, įrašant pirkėjo, gyvenančio Lietuvoje, duomenis, nors realiai minėtas pirkėjas automobilį pirko iš Pareiškėjo. Taigi,

Pareiškėjas pirkimo–pardavimo sutartyse nurodė tikrovės neatitinkančius duomenis apie automobilių pardavimo datą, vietą, pardavėjus bei automobilių pardavimo kainas. Minėtos pirkimo–pardavimo sutartys buvo panaudotos registruojant automobilius VĮ „Regitra“.

Kauno TM 2015-11-11 raštu Nr. (8.1/2)-1B-16767 kreipėsi į Pareiškėją dėl informacijos, susijusios su pirmiau išvardintais automobiliais, pateikimo, tačiau atsakymo negavo.

Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – BMK), 202 straipsnis numato, kad neteisėtu įvežimu laikomas bet koks prekių įvežimas, pažeidžiant BMK 38–41 straipsnių nuostatas. Į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes, išskyrus gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per Bendrijos muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, muitinei turi pateikti asmuo, kuris jas įveža į minėtą teritoriją, arba, atitinkamais atvejais, asmuo, kuris prisiima atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą. Kadangi prekės, kirtus sieną, nebuvo pristatytos į pirmąją muitinės įstaigą, o atsakingi asmenys pranešimo apie prekių įvežimą nepateikė, padaryta išvada, jog ginčo transporto priemonės į Bendrijos muitų teritoriją buvo įvežtos neteisėtai.

Vadovaujantis BMK 202 str. 3 dalimi bei remiantis tuo, kad būtent Pareiškėjas disponavo neteisėtai į Europos Bendriją įvežtais automobiliais, juos pardavė kitiems Lietuvos Respublikos pirkėjams, taip pat įvertinus tai, jog nebuvo pateikta įrodymų apie minėtų prekių deklaravimą muitinėje bei atitinkamų importo mokesčių sumokėjimą, skolininku muitinei pripažintas Pareiškėjas.

Muitinės departamentas nurodė, jog, siekiant konstatuoti importo skolos muitinei atsiradimą, būtina nustatyti neteisėto prekių įvežimo į Bendrijos muitų teritoriją faktą, taip pat nustatyti asmenis, įvykdžiusius pirmiau išvardintus veiksmus. Sprendime konstatuota, kad nėra ginčo dėl aplinkybių, jog ginčo automobilių ankstesnė registracijos vieta buvo Šveicarijos Konfederacija. Minėtą aplinkybę patvirtina byloje esantys rašytiniai įrodymai – prašymai Nr. 9818310 (2013-08-19), Nr. 9850477 (2013-08-29), Nr. 9872370 (2013-09-05), Nr. 10009783 (2013-10-22) ir Nr. 10112543 (2013-11-27) VĮ „Regitra“ dėl transporto priemonių registravimo. Kompetentingos valstybės institucijos, atsakingos už transporto priemonių registraciją, pateiktas patvirtinimas laikytinas priimtiniu ir pakankamu įrodymu, kad automobiliai, išvardinti pirmiau minėtuose prašymuose, buvo atgabenti iš trečiosios šalies, t. y. Šveicarijos Konfederacijos. Be to, Pareiškėjas pripažįsta žinojęs, kad jokie importo mokesčiai nebuvo sumokėti, tačiau tvirtina, jog juos sumokėti privalėjo automobilius perkantys asmenys.

Muitinės departamentas dėl Pareiškėjo skundo argumentų, jog skola muitinei turėtų būti įregistruota ne jam, o automobilių pirkėjams, pažymėjo, kad automobilių pardavimo faktas nepaneigia, jog Pareiškėjas atliko veiksmus, numatytus BMK 202 str. 3 dalies 2 ir 3 įtraukose. Taigi, net ir pripažinus, kad už skundžiamu sprendimu įregistruotą skolą yra atsakingi ir kiti asmenys, tokia atsakomybė būtų solidari (BMK 213 straipsnis), o mokestinė prievolė Pareiškėjo atžvilgiu išliktų.

Sprendime taip pat nurodyta, jog šiam ginčui tiesiogiai taikytini prejudiciniai faktai, nustatyti įsiteisėjusia Kauno apygardos teismo (toliau – Teismas) 2016 m. sausio 20 d. nutartimi baudžiamojoje byloje Nr. 1A-51-290/2016. Teismas, pripažinęs Pareiškėją kaltu pagal Baudžiamojo kodekso (BK) 202 str. 1 dalį, 220 str. 1 dalį, 222 str. 1 dalį bei 300 str. 1 dalį, nustatė, kad Pareiškėjas disponavo tiek ginčo automobiliais, tiek ir šių automobilių registracijos dokumentais, todėl žinojo, jog ankstesnė automobilių registracijos vieta buvo Šveicarijos Konfederacija. Be to, aplinkybę dėl automobilių registracijos vietos patvirtina ir pats Pareiškėjas savo skunde Muitinės departamentui.

Pareiškėjo mokestinei atsakomybei atsirasti neturi įtakos ir tai, kad Pareiškėjas tariamai informavo automobilių pirkėjus apie prievolę sumokėti importo mokesčius.

Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2009 m. birželio 9 d. įsakymu Nr. 1B-361 patvirtintų Importuojamų naudotų transporto priemonių muitinio įvertinimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 7.2. punktą numato, kad muitinė gali netaikyti sandorio vertės metodo, kai muitiniam

tikrinimui pateikti dokumentai, kuriuose nurodyti neišsamūs duomenys arba jų teisingumas kelia abejonių (pavyzdžiui, pateikti pirkimo–pardavimo sandorio, sudaryto tarp fizinių asmenų, dokumentai, kuriuose nurodyta, kad atsiskaitoma grynaisiais pinigais ir pan.) ir deklaruota importuojamų naudotų transporto priemonių sandorio vertė gerokai skiriasi nuo tapačių ar panašių naudotų automobilių importo kainų, nurodytų naudotų transporto priemonių importo kainų žinyne (kataloge), o importuotojas nepateikia informacijos (pavyzdžiui, turto vertintojų ar ekspertų išvadų arba kitų dokumentų), pagrindžiančios deklaruotą sandorio vertę, arba pateiktos informacijos nepakanka deklaruotai sandorio vertei pagrįsti.

Muitinės departamentas, atsižvelgęs į tai, kad Teismas baudžiamojoje byloje nustatė, jog Pareiškėjas pirkimo–pardavimo dokumentuose įrašydavo tikrovės neatitinkančius duomenis apie ginčo automobilių datą, vietą, pardavėjus bei automobilių pardavimo kainas, nurodė, jog tokiais dokumentais neįmanoma pagrįsti sandorio vertės, todėl deklaruota ginčo automobilių kaina pagrįstai nepripažinta jų muitine verte.

Muitų teisės aktai taip pat nenumato galimybės sandorio verte pripažinti kainą, už kurią Pareiškėjas pardavė automobilius Lietuvos Respublikos pirkėjams. Taigi, nesant galimybės taikyti kitus, BMK 30 str. 2 dalyje numatytus muitinio įvertinimo metodus, Kauno TM pagrįstai rėmėsi BMK 31 straipsnio 1 dalimi ir muitinę vertę nustatė remdamasi VŠĮ „Emprekis“ parengto žinyno „Autotransporto kainos Lietuvoje“ duomenimis.

Pareiškėjas su skundžiamu sprendimu nesutinka ir prašo Komisijos jį panaikinti.

Pareiškėjas, pakartodamas skundo Muitinės departamentui argumentus, nurodė, jog nei mokesčių administratorius, nei ikiteisminio tyrimo pareigūnai nesurinko jokių įrodymų, kad ginčo automobilius Pareiškėjas įsigijo Šveicarijos Konfederacijoje. Pareiškėjas dalį automobilių pirkė Lietuvoje. Taip pat nurodo, jog, parduodamas automobilius, visiems pirkėjams aiškiai ir suprantamai nurodydavo, kad automobilis už mažesnę nei rinkos kainą parduodamas dėl to, kad jis yra iš Šveicarijos ir pirkėjui reikės įforminti atitinkamas muitinės procedūras bei sumokėti maito mokesčius. Visi pirkėjai sutikdavo patys sutvarkyti muitinės formalumus ir matydavo apie Pareiškėjo klastojamas pirkimo–pardavimo sutartis, t. y. kad Pareiškėjas pasirašinėja už pardavėją – Šveicarijos pilietį, tačiau jokių pretenzijų nereikšdavo. Būtent pirkėjai suklastotas automobilių pirkimo–pardavimo sutartis pateikdavo registruoti VĮ „Regitra“. Be to, pirkėjai prašydavo į automobilių pirkimo dokumentus įrašyti mažesnę automobilio įsigijimo kainą.

Pareiškėjas, remdamasis BMK 214 str. 2 dalimi („*Jeigu skolos muitinei atsiradimo laiko tiksliai nustatyti neįmanoma, sprendžiant, kokios apskaičiavimo taisyklės taikytinos atitinkamoms prekėms, turi būti atsižvelgiama į laiką, kada muitinė pripažįsta, kad prekės yra tokioje padėtyje, kuriai susidarius atsiranda skola muitinei.*“), taip pat išdėstė poziciją, jog tuo atveju, jeigu jis būtų ginčo automobilius eksportavęs, jam mokestinės prievolės neatsirastų. Todėl ginčo automobilių importo skolos muitinei atsiradimo diena pripažintina automobilių pastovaus įregistravimo Lietuvos Respublikoje data. Be to, automobilių pirkėjai atitinka BMK 202 str. 3 dalyje nurodytą skolininko sąvoką, pagal kurią skolininku muitinei laikomi „*bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai*“. Pareiškėjas nurodė, jog Kauno TM 2014-06-11 sprendimu Nr. 4PR20016 skolos muitinei atsiradimo data buvo pripažinta užsienyje eksploatuotos transporto priemonės „Mercedes Benz E320“, kurią Pareiškėjas buvo pardavęs R. L., pastovaus įregistravimo Lietuvos Respublikoje data ir skolininku muitinei buvo pripažintas būtent automobilio pirkėjas.

Dėl nustatytos automobilio muitinės vertės Pareiškėjas nurodė, jog ji turi būti nustatoma atsižvelgus į faktinę šių automobilių pardavimo Lietuvos Respublikos pirkėjams kainą. Šie pirkėjai, baudžiamojoje byloje įspėti dėl atsakomybės už melagingų parodymų davimą, tiksliai nurodė automobilių įsigijimo kainą, todėl muitinė nepagrįstai nesirėmė šiais duomenimis.

Iš bylos medžiagos matyti, jog skundžiamas sprendimas tvirtintinas.

Šioje mokestinio ginčo byloje Pareiškėjo atžvilgiu yra įregistruota skola muitinei, Muitinės departamentui konstatavus, kad Pareiškėjas disponavo neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtais automobiliais, t. y. juos pardavė kitiems Lietuvos Respublikos pirkėjams, tačiau nepateikė įrodymų, jog šios prekės buvo deklaruotos muitinėje, už jas buvo sumokėti importo mokesčiai. Pareiškėjas savo skundą grindžia tuo, jog skola muitinei turėjo būti įregistruota ne jo, o Lietuvos Respublikos pirkėjų atžvilgiu, kurie iš Pareiškėjo įsigijo ginčo automobilius, žinodami apie tai, kad jie yra iš Šveicarijos ir už juos nėra sumokėti importo mokesčiai. Taigi ginčas byloje yra kilęs dėl to, ar dėl į Bendrijos muitų teritoriją neteisėtai įvežtų ginčo automobilių teisėtai ir pagrįstai skola muitinei įregistruota būtent Pareiškėjo atžvilgiu, taip pat dėl to, ar ginčo prekių muitinei vertei nustatyti pagrįstai buvo netaikytas sandorio vertės muitinio įvertinimo metodas.

Pagal BMK 202 straipsnio 1 dalies (a) punktą vienas iš pagrindų importo skolai muitinei atsirasti yra importo muitais apmokestinamų prekių neteisėtas įvežimas į Bendrijos muitų teritoriją. Pagal BMK 202 str. 3 dalį skolininkais muitinei yra laikomi asmenys, neteisėtai įvežę tokias prekes, taip pat asmenys, dalyvavę neteisėtai įvežant prekes ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad toks prekių įvežimas neteisėtas, ir bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai. 202 straipsnis numato, kad neteisėtu įvežimu laikomas bet koks prekių įvežimas, pažeidžiant BMK 38–41 straipsnių nuostatas.

Vadovaujantis BMK 37 straipsniu į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo momento yra muitinės prižiūrimos tiek laiko, kiek, atitinkamais atvejais, reikia jų muitiniam statusui nustatyti, o ne Bendrijos prekių atveju, nepažeidžiant 82 straipsnio 1 dalies, tol kol pakeičiamas prekių muitinis statusas, jos įvežamos į laisvąją zoną, padedamos į laisvąjį sandėlį reeksportuojamos ar sunaikinamos vadovaujantis 182 straipsniu. Pagal BMK 38 ir 40 straipsnius į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes muitinei turi pateikti asmuo, kuris jas įveža į minėtą teritoriją, arba, atitinkamais atvejais, asmuo, kuris prisiima atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą. Jei dėl nenumatytų aplinkybių arba 38 straipsnio 1 dalyje nustatytos prievolės neįmanoma įvykdyti, asmuo, privalantis įvykdyti tą prievolę, arba vietoj jo, bet kuris kitas asmuo turi nedelsdamas informuoti muitinę apie susidariusią padėtį (BMK 39 str.). Pagal BMK 79 straipsnį išleidimas į laisvą apyvertą suteikia ne Bendrijos prekėms Bendrijos prekių muitinį statusą. Tai reiškia, kad prekėms pritaikytos prekybos politikos priemonės, atlikti kiti nustatytieji prekių importo formalumai ir kad prekės apmokestintos visais teisiškai privalomais sumokėti muitais.

Komisija pažymi, jog byloje yra nustatyta ir neginčijama, jog prekės į Bendrijos muitų teritoriją yra įvežtos neteisėtai, t. y. pažeidžiant BMK 38–41 straipsnių nuostatas. Šią aplinkybę patvirtina byloje esantys rašytiniai įrodymai – prašymai Nr. 9818310 (2013-08-19), Nr. 9850477 (2013-08-29), Nr. 9872370 (2013-09-05), Nr. 10009783 (2013-10-22) ir Nr. 10112543 (2013-11-27) VĮ „Regitra“ dėl transporto priemonių registravimo, ginčo automobilių pirkėjų paaiškinimai (liudytojų apklausos protokolai) ir įsiteisėjusioje Kauno apygardos teismo 2016-01-20 nutartyje baudžiamojoje byloje Nr. 1A-51-290/2016 nustatytos aplinkybės apie tai, kad Pareiškėjas Bendrijos muitų teritorijoje (Lietuvos Respublikoje) disponavo automobiliais (ir šių automobilių registracijos dokumentais), kurių paskutinė žinoma registracijos vieta buvo Šveicarijos Konfederacija.

Taigi, byloje nustačius, jog Pareiškėjas Bendrijos muitų teritorijoje sąmoningai disponavo neteisėtai įvežtomis prekėmis, t. y. žinodamas apie tai, kad automobiliai yra registruoti Šveicarijoje, kad jie nebuvo pateikti muitinei, kad už juos nesumokėti importo mokesčiai, ir siekdamas nuslėpti savo vardu vykdomą prekybą automobiliais, klastojo automobilių pardavimo Lietuvos Respublikos pirkėjams dokumentus (automobilių pardavimo dokumentuose „Kaufvertrag“ įrašė tikrovės neatitinkančius duomenis apie automobilių pardavimo datą, vietą, pardavėją, automobilio pardavimo kainą), konstatuotina, jog Pareiškėjas atitinka BMK 202 str. 3 dalies 2 ir 3 įtraukose nurodytas sąlygas dėl jo pripažinimo skolininku. Be to, kad Pareiškėjas

disponavo neteisėtai įvežtomis prekėmis, ginčo automobilių pirkėjai liudytojų apklausos protokoluose paaiškino, kad pats Pareiškėjas perka automobilius Šveicarijoje ir gabena juos į Lietuvą. Todėl Pareiškėjo atžvilgiu pagrįstai yra įregistruota skola muitinei.

Nors Pareiškėjas savo skunde nurodo, jog skolininkais muitinei turėtų būti pripažinti ginčo automobilių pirkėjai, tačiau reikia pažymėti, kad šioje byloje neginčijamai nustatyta, jog prieš parduodamas ginčo automobilius, jais disponavo Pareiškėjas. Taigi Pareiškėjas yra pirmasis Kauno TM atlikto patikrinimo metu nustatytas asmuo, kuris disponavo neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtais ginčo automobiliais, todėl skola muitinei pagrįstai įregistruota būtent jo atžvilgiu.

Dėl sandorio vertės metodo netaikymo pagrįstumo Komisija nurodo, jog BMK 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais. 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatas (toliau – BMKĮN) 181 a straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad muitinė neprivalo importuotų prekių muitinės vertės nustatyti remdamasi sandorio vertės metodu, jei, atsižvelgus į pagrįstas abejones, nėra įtikinama, kad deklaruojama vertė, remiantis Kodekso 29 straipsniu, atspindi sumokėtą ar mokėtiną sumą. Komisija, analizuodama aukščiau nurodytas nuostatas, pažymi, jog, viena vertus, byloje yra pateikti duomenys apie automobilių įsigijimo kainas Bendrijos muitų teritorijoje (pirkėjai automobilius realiai įsigijo iš Pareiškėjo), kita vertus, byloje yra nustatyta, kad pateikti automobilių pardavimo Lietuvos Respublikos pirkėjams dokumentai yra suklastoti ir juose *inter alia* yra įrašyti tikrovės neatitinkantys duomenys apie automobilio įsigijimo kainą. Kiti ginčo automobilių pardavimo į Bendrijos muitų teritoriją dokumentai byloje nepateikti. Todėl Komisija, atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, daro išvadą, jog sandorio vertės metodas ir pirkėjų nurodytos automobilių įsigijimo iš Pareiškėjo kainos pagrįstai netaikyti ginčo automobilių muitinei vertei nustatyti.

Atsisakius taikyti sandorio vertės metodą ir parenkant prekių įvertinimui kitą muitinio įvertinimo metodą, privaloma vadovautis BMK 30 straipsniu, kurio 1 dalyje nustatyta, kad jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 straipsniu, ji turi būti nustatoma paeiliui taikant 2 dalies a, b, c ir d punktus iki pirmojo punkto, pagal kurį šią vertę įmanoma nustatyti. BMK 31 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad, jeigu importuojamų prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 arba 30 straipsniais, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Bendrijoje. Iš Kauno TM sprendimo matyti, jog Pareiškėjo atveju buvo analizuojama galimybė taikyti tapačių bei panašių prekių sandorio vertės nustatymo metodus (30 str. 2 d. a ir b punktai), taip pat buvo vertinama galimybė prekės muitinę vertę nustatyti pagal prekių vieneto kainą ir apskaičiuotosios vertės metodą (30 str. 2 d. c ir d punktai). Išanalizavus šių metodų taikymo Pareiškėjui galimybes, buvo konstatuota, kad nėra galimybės importuojamų prekių muitinę vertę nustatyti pagal BMK 29 ir 30 str. nuostatas. Taigi, nesant galimybės importuojamų prekių muitinę vertę nustatyti pagal BMK 29 ir 30 str. nuostatas, ji pagrįstai buvo nustatyta BMK 31 str. 1 d. nustatyta tvarka, taikant VŠĮ „Emprekis“ parengto žinyno „Autotransporto kainos Lietuvoje“ duomenis.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Finansų ministerijos 2016-03-31 sprendimą Nr. 1A-143.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus

apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti komisijos pirmininkę

Lina Vosylienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius